

Lõksugem lustiselt laulu
Isamaa ilust ja heast !
Isamaa üleültse
Rena ja keikivid !
Metsad ning saledad salgud
Paistavad keikis paikus ;
Mustavad männikud,
Kohisevad kuusikud,
Kajavad kaasikud,
Tammikud aga targas mõtes.
Põilud nago padjused.
Lõune tuule lõhna al
Kõrrewili fergelt liigub,
Lehewili lausalt liigub.
Mäed munade moodu
Kergitavad seha förgelte,
Töstaivad turjad taewasse.
Järwedesse jöed joolewad
Drudes ohkades,
Kivisikus keerutelles,
Luhanes laiseldes,
Wiimate watu woodi.
Meri maruga maadleb,
Kaljufunkad käfistab ;
Laened lõhuwad laewu,
Laewa küljed loksuwad.
Isamaa üleültse
Rena ja keikipiddi !
Karjad fullased käiwad
Madalat' murude mööda ;
Peenit' põtsaga põder
Pukab padrikul vaku ;
Janes joosib jupsakil,
Karu taval saeras,
Linnud lustiselt laulwad :
Rägu kuldne kaasikus,

Pääsusuked väwävapaistes,
Lõuakesed lagedas,
Rästad aga rägastikus ;
Sisask hõistikab ööde iluks
„Leina wiled widewikul,
Kurba wiled enne koitu.“
Mardid pilliroo sees peites,
Luiged laentes läikimas,
Aned aga hajjendamas.
Kalad kargavad kalda alta,
Löörad lutsu lobiselles.
Isamaa üleültse
Jlus ja igapidi !
Mehed mõisiliku meelega
Ranged ja lehwad,
Eugevad töö täitjad ;
Kaasad karsked ja senad
Kiiautavad kätkid,
Wõerutavad väetid,
Soewad suuremid ;
Puna-põsedega piigad,
Peiude röemu pääkesed,
Waikse waimuga,
Suure hoolega boiawad hooned,
Kerge kätega kuduwad kangid.
Isamaa, üleültse
Rena ja keikividid,
Elago igaweste !
Hissego önnelikult
Wolis ja väes !